



Ročník 1996

Zbierka zákonov

SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Čiastka 93

Uverejnená 28. septembra 1996

OBSAH:

271. Zákon Národnej rady Slovenskej republiky, ktorým sa mení zákon č. 382/1990 Zb. o rodičovskom príspevku v znení neskorších predpisov
272. Zákon Národnej rady Slovenskej republiky, ktorým sa mení a dopĺňa zákon Slovenskej národnej rady č. 73/1992 Zb. o audítoroch a Slovenskej komore audítorov v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 249/1994 Z. z. a ktorým sa mení zákon č. 563/1991 Zb. o účtovníctve
273. Zákon Národnej rady Slovenskej republiky, ktorým sa mení a dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 63/1993 Z. z. o štátnych symboloch Slovenskej republiky a ich používaní v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 240/1994 Z. z.
274. Zákon Národnej rady Slovenskej republiky o kárnej zodpovednosti prokurátorov
275. Oznámenie Úradu vlády Slovenskej republiky o vydaní výnosu, ktorým sa vydávajú zoznamy skutočností tvoriacich predmet štátneho a služobného tajomstva v pôsobnosti Úradu vlády Slovenskej republiky a v pôsobnosti Rád obrán štátu
276. Oznámenie Ministerstva financií Slovenskej republiky o vydaní výmeru, ktorým sa určujú maximálne ceny výrobkov v zdravotníctve – 6. dodatok k výmeru Ministerstva financií Slovenskej republiky č. Z-1/1996
277. Oznámenie Ministerstva financií Slovenskej republiky o vydaní výmeru, ktorým sa mení a dopĺňa rozsah tovaru s regulovanými cenami
-

271**Z Á K O N
N Á R O D N E J R A D Y S L O V E N S K E J R E P U B L I K Y**

z 12. septembra 1996,

**ktorým sa mení zákon č. 382/1990 Zb. o rodičovskom príspevku
v znení neskorších predpisov**

Národná rada Slovenskej republiky sa uzniesla na tomto zákone:

Čl. I

Zákon č. 382/1990 Zb. o rodičovskom príspevku v znení zákona č. 117/1992 Zb. a zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 239/1993 Z. z. sa mení takto:

V § 7 ods. 1 znie:

„(1) Výška príspevku za mesiac sa rovná 1,68-násobku sumy potrebnej na zabezpečenie výživy a

ostatných základných osobných potrieb rodiča podľa osobitného predpisu.^{3a)}“.

Poznámka pod čiarou k odkazu ^{3a)} znie:

„^{3a)} § 3 ods. 2 písm. e) zákona č. 463/1991 Zb. o životnom minime v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 277/1993 Z. z. a zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 133/1995 Z. z.“.

Čl. II

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. októbra 1996.

Michal Kováč v. r.

Ivan Gašparovič v. r.

Vladimír Mečiar v. r.

272

Z Á K O N N Á R O D N E J R A D Y S L O V E N S K E J R E P U B L I K Y

z 12. septembra 1996,

ktorým sa mení a dopĺňa zákon Slovenskej národnej rady č. 73/1992 Zb. o audítoroch a Slovenskej komore audítorov v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 249/1994 Z. z. a ktorým sa mení zákon č. 563/1991 Zb. o účtovníctve

Národná rada Slovenskej republiky sa uzniesla na tomto zákone:

Čl. I

Zákon Slovenskej národnej rady č. 73/1992 Zb. o audítoroch a Slovenskej komore audítorov v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 249/1994 Z. z. sa mení a dopĺňa takto:

1. V § 1 písm. a) sa na konci pripájajú slová „a asistentov audítorov,“.

2. § 2 znie:

„§ 2

(1) Audítor je fyzická osoba alebo právnická osoba zapísaná v zozname audítorov vedenom komorou.

- (2) Audítor v účtovnej jednotke¹⁾ overuje,
- a) či údaje riadnej, mimoriadnej a konsolidovanej účtovnej závierky (ďalej len „účtovná závierka“) a výročnej správy verne zobrazujú stav majetku a záväzkov, vlastné imanie predstavujúce súhrn vlastných zdrojov krytia majetku, finančnú situáciu a hospodársky výsledok,
 - b) či je účtovníctvo vedené úplne, preukazným spôsobom a správne,
 - c) ďalšie skutočnosti, ktoré súvisia s činnosťou uvedenou v písmenách a) a b), ak sa tak dohodlo v zmluve,
 - d) ďalšie skutočnosti, ktoré ustanovuje osobitný zákon.²⁾

(3) O výsledkoch overovania audítor spracuje písomnú správu pre účtovnú jednotku. Spôsob overovania účtovnej závierky a náležitosti správy upravuje v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi komora.

(4) Audítorskú činnosť možno vykonávať len podľa tohto zákona. Vykonávanie kontrolnej činnosti podľa osobitných zákonov³⁾ nie je týmto zákonom dotknuté.

(5) Účtovná jednotka je povinná poskytnúť audítorovi všetky ním požadované doklady a iné písomnosti, informácie a vysvetlenia potrebné na riadne overenie účtovnej závierky a výročnej správy. Povinnosť po-

skytnúť potrebné informácie, doklady a dokumentáciu o overovanej účtovnej jednotke s jej súhlasom majú aj obchodní partneri tejto účtovnej jednotky, a to na základe žiadosti audítora doloženej týmto súhlasom. Audítor je oprávnený požiadať banku o správu^{3a)} o overovanej účtovnej jednotke. Audítor je oprávnený byť prítomný pri inventarizácii majetku a záväzkov účtovnej jednotky, prípadne si vyžiadať dokumentáciu z oblasti, v ktorej zistil nedostatky.

(6) O priebehu overovania v účtovnej jednotke podľa odseku 2 vedie audítor spis, v ktorom zaznamenáva všetky významné skutočnosti zistené pri tejto činnosti. Súčasťou spisu je kópia správy o overení účtovnej závierky, účtovná závierka, výročná správa overovanej účtovnej jednotky a ďalšie náležitosti určené komorou. Audítor uschováva spis desať rokov. Právo nahliadnuť do spisu majú orgány komory v rámci disciplinárneho konania.

(7) Audítor je povinný zachovávať mlčanlivosť o všetkých skutočnostiach, ktoré sa dozvedel pri výkone audítorskej činnosti. Táto povinnosť trvá aj po ukončení audítorskej činnosti. Povinnosť zachovávať mlčanlivosť môže audítora zbaviť súd alebo účtovná jednotka, ktorej účtovnú závierku overuje. Povinnosť zachovávať mlčanlivosť sa však nevzťahuje na prípady, ak ide o zákonom uloženú povinnosť oznámiť alebo prekaziť spáchanie trestného činu.

(8) Povinnosť zachovávať mlčanlivosť podľa odseku 7 sa vzťahuje aj na asistentov audítora, zamestnancov audítora a zamestnancov komory.

(9) Audítor je povinný na svojich písomnostiach uvádzať svoje sídlo alebo bydlisko a evidenčné číslo dekrétu, ak je fyzická osoba, a svoje obchodné meno, sídlo a evidenčné číslo licencie, ak je právnická osoba.“.

Poznámky pod čiarou k odkazom ¹⁾, ²⁾, ³⁾ a ^{3a)} znejú:

¹⁾ § 1 zákona č. 563/1991 Zb. o účtovníctve.

²⁾ Napríklad § 9 ods. 5 písm. a) a ods. 7 zákona č. 42/1992 Zb. o úprave majetkových vzťahov a vyporiadaní majetkových nárokov v družstvách, § 22 zákona č. 21/1992 Zb. o bankách v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 58/1996 Z. z.

³⁾ Napríklad zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 303/1995 Z. z. o rozpočtových pravidlách, zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 254/1993 Z. z. o územných finančných orgánoch v znení neskorších predpisov, zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 39/1993 Z. z. o Najvyššom kontrolnom úrade Slovenskej republiky.

^{3a)} § 38 ods. 2 zákona č. 21/1992 Zb. o bankách v znení neskorších predpisov.“.

3. V § 3 sa na konci pripája veta, ktorá znie: „Nikto nesmie zasahovať do činnosti audítora spôsobom, ktorý by obmedzoval jeho nezávislosť.“.

4. V § 4 sa slovo „podnikateľom“ nahrádza slovami „účtovnou jednotkou“.

5. V § 5 ods. 1 znie:

„(1) Prekážkou výkonu audítorskej činnosti v účtovnej jednotke je

- a) vlastnícky, spoluvlastnícky, členský s výnimkou uvedenou v § 20 ods. 3, pracovnoprávny alebo obdobný pracovný vzťah audítora k overovanej účtovnej jednotke,
- b) členstvo audítora v orgánoch overovanej účtovnej jednotky,
- c) príbuzenský alebo obdobný vzťah^{3b)} audítora k osobám s rovnakým alebo s obdobným vzťahom uvedeným v písmenách a) a b) k overovanej účtovnej jednotke,
- d) vlastnícky, spoluvlastnícky, členský, pracovnoprávny alebo obdobný pracovný vzťah audítora k overovanej účtovnej jednotke v predchádzajúcom účtovnom období,
- e) skutočnosť, že v tejto účtovnej jednotke vykonával audítora audítorskú činnosť bezprostredne predchádzajúce tri roky.“.

Poznámka pod čiarou k odkazu ^{3b)} znie: „^{3b)} § 116 a 117 Občianskeho zákonníka.“.

6. V § 6 sa vypúšťa odsek 2 a zrušuje sa číslovanie odsekov.

7. § 7 znie:

„§ 7

(1) Komora запиše do zoznamu audítorov do dvoch mesiacov od doručenia písomnej žiadosti

- a) fyzickú osobu, ktorá získala osvedčenie o spôsobilosti na výkon činnosti audítora podľa § 9,
- b) právnickú osobu, v ktorej patrí najmenej 70 % podielov na základnom imaní alebo hlasovacích práv audítorom^{4a)} zapísaných do zoznamu audítorov vedenom komorou,
- c) zahraničnú fyzickú osobu, ktorá spĺňa podmienky na výkon tejto činnosti v zahraničí a získala osvedčenie o spôsobilosti na výkon činnosti audítora podľa § 9.

(2) Podmienkou zápisu do zoznamu audítorov podľa odseku 1 písm. a) a c) je zloženie sľubu do rúk prezidenta komory. Sľub znie: „Sľubujem na svoju česť a svedomie, že budem dodržiavať Ústavu Slovenskej republiky a ostatné všeobecne záväzné právne predpisy, svedomite a zodpovedne plniť svoje povinnosti audítora a zachovávať mlčanlivosť o všetkých skutočnostiach, ktoré sa dozviem v súvislosti s výkonom činnosti audítora.“

(3) Ak audítora vykonáva audítorskú činnosť ako fyzická osoba, môže zamestnávať na výkon tejto činnosti

v pracovnoprávnom vzťahu zamestnancov, len ak sám nie je v pracovnom pomere alebo v obdobnom pracovnom vzťahu, prípadne nevykonáva inú platenú činnosť s výnimkou pedagogickej, vedeckej a publicistickej činnosti.

(4) Audítora je povinný do 15 dní písomne oznámiť komore vznik a skončenie pracovnoprávneho vzťahu audítora alebo asistenta audítora, ktorých zamestnáva.

(5) Na základe zápisu do zoznamu audítorov vydá komora fyzickej osobe dekrét a právnickej osobe licenciu oprávňujúce na výkon činnosti audítora.“.

Poznámka pod čiarou k odkazu ^{4a)} znie: „^{4a)} § 61 a 97 Obchodného zákonníka.“.

8. V § 8 písm. c), d) a e) znejú:

- „c) má úplné vysokoškolské vzdelanie ekonomického zamerania,
- d) má najmenej päť rokov odbornej praxe v účtovníctve, z čoho vždy aspoň tri roky praxe asistenta audítora,
- e) zložila odbornú skúšku podľa § 9.“.

9. V § 8 sa vypúšťa písmeno f).

10. § 9 znie:

„§ 9

(1) Odborná skúška na získanie osvedčenia o spôsobilosti na výkon činnosti audítora sa koná pred skúšobnou komisiou.

(2) Predsedu a členov skúšobnej komisie vymenúva a odvoláva minister financií Slovenskej republiky. Funkčné obdobie skúšobnej komisie je trojročné.

(3) Rozsah a obsah odbornej skúšky podľa odseku 1 a možnosti jej opakovania vymedzí skúšobný poriadok, ktorý vydá komora po dohode s Ministerstvom financií Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“).

(4) Odborná skúška podľa odseku 1 má písomnú a ústnu časť.

(5) Po úspešnom vykonaní odbornej skúšky podľa odseku 1 vydá komora fyzickej osobe osvedčenie o spôsobilosti na výkon činnosti audítora.

(6) Za odbornú skúšku podľa odseku 1 sa platí komore úhrada vo výške určenej v skúšobnom poriadku.

(7) Audítora v trojročných cykloch osvedčuje svoje odborné vedomosti v rozsahu zmien všeobecne záväzných právnych predpisov vzťahujúcich sa na predmet overovania pred skúšobnou komisiou podľa odseku 1.

(8) Ak skúšobná komisia zistí nedostatočné dosiahnutie potrebnej úrovne odborných znalostí audítora, podá návrh komore na pozastavenie výkonu činnosti audítora do doby preukázania potrebnej odbornej úrovne.“.

11. V § 10 ods. 1 písm. d) sa pred slovo „zneužila“ vkladá slovo „preukázateľne“.

12. V § 10 ods. 2 písm. d) sa vypúšťajú slová „a d)“.

13. V § 10 ods. 2 sa za písmeno e) vkladá nové písmeno f), ktoré znie:

„f) neplatí peňažné úhrady určené komorou v súlade s týmto zákonom.“

Doterajšie písmeno f) sa označuje ako písmeno g).

14. V § 12 ods. 1 sa na konci pripája veta, ktorá znie: „Ak je audítor fyzická osoba, nie je povinný uzatvoriť túto zmluvu, ak audítorskú činnosť vykonáva v mene právnickej osoby zapísanej v zozname audítorov, ktorá je na túto činnosť poistená.“

15. V § 14 sa doterajší text označuje ako odsek 1, v ktorom písmeno c) znie:

„c) má úplné vysokoškolské vzdelanie ekonomického zamerania.“

16. § 14 ods. 1 sa dopĺňa písmenami d) a e), ktoré znejú:

„d) je u audítora v pracovnoprávnom vzťahu,

e) nebol počas posledných piatich rokov vyčiarknutý zo zoznamu audítorov podľa § 21 ods. 1 písm. d).“

17. § 14 sa dopĺňa odsekom 2, ktorý znie:

„(2) Komora vydá asistentovi audítora potvrdenie o jeho zápise v zozname asistentov audítora.“

18. V § 15 sa doterajší text označuje ako odsek 1 a dopĺňa sa odsekom 2, ktorý znie:

„(2) Asistent audítora je povinný počas vykonávania činnosti asistenta audítora absolvovať odborné semináre určené pre asistentov audítorov v rozsahu určenom komorou.“

19. V § 18 písm. e) a f) znejú:

„e) vydáva národné audítorské štandardy v súlade s medzinárodnými audítorskými štandardmi,

f) usmerňuje činnosť audítorov a asistentov audítorov v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi a národnými audítorskými štandardmi.“

20. V § 18 písm. ch) a i) znejú:

„ch) spolupracuje s ministerstvom pri tvorbe všeobecne záväzných právnych predpisov v oblasti účtovníctva a audítorstva,

i) vydáva štatút komory, disciplinárny poriadok, volebný poriadok a skúšobný poriadok.“

21. § 18 sa dopĺňa písmenom j), ktoré znie:

„j) určuje výšku členského príspevku, výšku peňažnej úhrady za vykonanie zápisu do zoznamu audítorov.“

22. V § 19 ods. 1 písm. b) znie:

„b) prezídium.“

23. V § 19 ods. 2 sa slovo „orgány“ nahrádza slovami „členov orgánov“ a slovo „uvedené“ sa nahrádza slovom „uvedených“ a na konci sa pripája veta, ktorá znie: „Zhromaždenie na návrh prezídia volí prezidenta komory, členov orgánov komory, schvaľuje štatút, volebný poriadok, disciplinárny poriadok, rozpočet a účtovnú závierku komory.“

24. V § 19 ods. 5 sa slovo „predstavenstva“ nahrádza slovom „prezídia“.

25. V § 20 ods. 3 znie:

„(3) Účtovnú závierku komory overujú aspoň dvaja audítori, ktorí nie sú členmi prezídia alebo dozornej rady komory. Týchto audítorov na návrh komory schvaľuje ministerstvo. Jeden exemplár správy o overení účtovnej závierky komory zasielajú audítori ministerstvu. Náklady overenia hradí komora.“

26. V § 21 ods. 1 písm. b) a c) znejú:

„b) pokutu, a to

1. až do výšky 500 000 Sk, ak ide o fyzickú osobu,
2. až do výšky 1 000 000 Sk, ak ide o právnickú osobu,

c) pozastavenie výkonu činnosti audítora až počas troch rokov; po dobu pozastavenia výkonu činnosti audítora neplatí audítor komore členský príspevok.“

27. § 21 sa dopĺňa odsekom 3, ktorý znie:

„(3) Pri pozastavení výkonu činnosti audítora a pri vyčiarknutí zo zoznamu audítorov sú audítori povinní bezodkladne odovzdať komore osvedčenie o spôsobilosti na výkon činnosti audítora a dekrét alebo licenciu oprávňujúcu na výkon činnosti audítora.“

28. V § 23 ods. 2 sa slová „predstavenstvo“ a „predstavenstva“ nahrádzajú slovami „prezídium“ a „prezídia“.

Čl. II

(1) Fyzická osoba zapísaná v zozname audítorov podľa doterajších predpisov sa považuje za audítora podľa tohto zákona.

(2) Fyzická osoba zapísaná v zozname asistentov audítorov podľa doterajších predpisov sa považuje za asistenta audítora podľa tohto zákona.

(3) Právnická osoba zapísaná v zozname audítorov podľa doterajších predpisov je povinná splniť podmienku výšky podielov na základnom imaní alebo hlasovacích práv podľa tohto zákona. Ak túto podmienku nesplní do jedného roku od nadobudnutia účinnosti tohto zákona, komora ju zo zoznamu audítorov vyčiarkne.

Čl. III

Zrušuje sa vyhláška Ministerstva financií Slovenskej republiky č. 620/1992 Zb. o rozsahu a obsahu odbornej skúšky na vydanie osvedčenia o spôsobilosti na výkon činnosti audítora.

Čl. IV

Zákon č. 563/1991 Zb. o účtovníctve sa mení takto:

V § 24 ods. 2 znie:

„(2) Majetok a záväzky vyjadrené v cudzej mene sa prepočítavajú na slovenskú menu kurzom určeným v kurzovom lístku Národnej banky Slovenska platným ku dňu uskutočnenia účtovného prípadu a v účtovnej závierke platným ku dňu jej zostavenia.“

Čl. V

Predseda Národnej rady Slovenskej republiky sa splnomocňuje, aby v Zbierke zákonov Slovenskej republiky vyhlásil úplné znenie zákona Slovenskej národnej rady č. 73/1992 Zb. o audítoroch a Slovenskej komore audítorov, ako vyplýva zo zmien a doplnení

vykonaných zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 249/1994 Z. z. a týmto zákonom.

Čl. VI

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. októbra 1996.

Michal Kováč v. r.

Ivan Gašparovič v. r.

Vladimír Mečiar v. r.

273

Z Á K O N N Á R O D N E J R A D Y S L O V E N S K E J R E P U B L I K Y

zo 17. septembra 1996,

ktorým sa mení a dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 63/1993 Z. z. o štátnych symboloch Slovenskej republiky a ich používaní v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 240/1994 Z. z.

Národná rada Slovenskej republiky sa uzniesla na tomto zákone:

Čl. I

Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 63/1993 Z. z. o štátnych symboloch Slovenskej republiky a ich používaní v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 240/1994 Z. z. sa mení a dopĺňa takto:

1. V úvodnej vete § 3 ods. 1 sa za slovo „používajú“ pripájajú slová „spôsobom ustanoveným týmto zákonom.“.

2. V § 3 ods. 1 písm. g) znie:

„g) štátom určené osoby podľa osobitných predpisov,“³⁾“.

Poznámka pod čiarou k odkazu ³⁾ znie:

³⁾ Napríklad § 12 ods. 2 písm. d) a § 16 ods. 2 zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok), § 14 ods. 1 písm. d) zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.“.

3. V § 3 ods. 1 písm. j) sa na konci pripájajú slová „a štátne školské zariadenia (ďalej len „štátna škola“),“.

4. V § 3 ods. 1 sa dopĺňa písmenami k), l) a m), ktoré znejú:

„k) orgány územnej samosprávy,

l) Slovenská akadémia vied a jej orgány a ďalšie štátne vedecké organizácie, štátne múzeá a galérie a ďalšie štátom zriadené organizácie z oblasti kultúry,

m) Národná banka Slovenska a štátne banky.“.

5. V § 3 sa vypúšťa odsek 2.

Doterajšie odseky 3 až 7 sa označujú ako odseky 2 až 6.

6. V § 3 ods. 6 písm. b) a c) znejú:

„b) budov štátnych orgánov, ozbrojených sil, bezpečnostných zborov a Zboru požiarnej ochrany, štátnych škôl, orgánov územnej samosprávy a ustanovizní uvedených v odseku 1 písm. l),

c) volebných miestností, zasadacích miestností štátnych orgánov, štátnych škôl, orgánov územnej samosprávy, ustanovizní uvedených v odseku 1

písm. l), ostatných úradných miestností štátnych orgánov a ich miestností pre styk s verejnosťou, učebni štátnych škôl, obradných siení a slovenských národných pamätníkov,“.

7. V § 3 ods. 6 písm. d) sa slová „ustanovizní Slovenskej republiky“ nahrádzajú slovami „ustanovizní uvedených v odseku 1 písm. l)“ a v písmene f) sa slová „ustanovizní Slovenskej republiky“ nahrádzajú slovami „ustanovizní uvedených v odseku 1,“.

8. § 4 a 5 vrátane nadpisov znejú:

„§ 4

Štátny znak na budovách

(1) Štátny znak sa používa na vonkajšie označenie budov štátnych orgánov, orgánov územnej samosprávy a ustanovizní uvedených v § 3 ods. 1 s výnimkou ustanovizní uvedených v písmene m) takto:

- a) ak má v budove sídlo viac štátnych orgánov, orgánov územnej samosprávy alebo ustanovizní oprávnených používať štátny znak, označuje sa budova len jeho jedným vyobrazením,
- b) ak štátny orgán, orgán územnej samosprávy alebo ustanovizne, ktoré používajú štátny znak, sídlia vo viacerých budovách, označuje sa ním spravidla hlavná budova,
- c) štátny znak sa umiestňuje nad tabuľou, na ktorej je uvedený názov štátneho orgánu, orgánu územnej samosprávy alebo ustanovizne oprávnenej ho používať; v odôvodnených prípadoch možno štátny znak vyobraziť na tabuli spolu s názvom štátneho orgánu, orgánu územnej samosprávy alebo ustanovizne,
- d) štátny znak sa umiestňuje v strede nad priečelím budovy, nad hlavným vchodom alebo na pravej strane hlavného vchodu z čelného pohľadu,
- e) pri súčasnom použití štátneho znaku a iného znaku sa štátny znak umiestňuje z čelného pohľadu vľavo od iného znaku.

(2) Ak štátny znak nie je súčasťou architektonickej výzdoby budovy, použije sa na jej označenie tabuľa s jeho vyobrazením zhotovená zo smaltovaného plechu s výškou 30 cm, 40 cm alebo 60 cm.

(3) Štátny znak sa neumiestňuje na budovách, na ktorých by vzhľadom na ich stav nebolo jeho použitie dôstojné.

(4) Ak budova prestane slúžiť ako sídlo štátneho

orgánu, orgánu územnej samosprávy alebo ustanovizní uvedených v § 3 ods. 1 s výnimkou ustanovizní uvedených v písmene m), štátny znak sa z nej sníme v deň ich zániku alebo v deň nadobudnutia účinnosti rozhodnutia o zmene ich sídla.

(5) Za označenie budovy štátnym znakom a za jeho náležitú údržbu zodpovedá vlastník (správca) budovy. Štátny orgán, orgán územnej samosprávy alebo ustanovizne uvedené v § 3 ods. 1 s výnimkou ustanovizní uvedených v písmene m), aj ak nie sú vlastníkami (správcami) budovy, zodpovedajú za označenie budovy štátnym znakom. Vlastník (správca) budovy je povinný toto označenie strpieť.

(6) Štátny znak iného štátu možno použiť iba na vonkajšie označenie budov zastupiteľských úradov tohto štátu.

§ 5

Štátny znak na úradných listinách

(1) Štátnym znakom sa označujú len úradné listiny, ktoré obsahujú rozhodnutie alebo uznesenie štátneho orgánu alebo ktorými sa úradne osvedčujú dôležité skutočnosti alebo oprávnenia.

(2) Štátne orgány a ustanovizne uvedené v § 3 ods. 1 používajú štátny znak takto:

- a) na úradných listinách a iných úradných tlačivách určených na hromadné alebo na opakované používanie je štátny znak predtlačný farebne alebo len v kresbe (napr. rodný list, sobášny list, úmrtný list, školské vysvedčenie); to sa nevzťahuje na ustanovizne uvedené v § 3 ods. 1 písm. l) a m),
- b) na ostatných úradných listinách, ktoré obsahujú rozhodnutie alebo uznesenie štátneho orgánu alebo osvedčenie dôležitých skutočností alebo oprávnení, sa používa odťahok úradnej pečiatky so štátnym znakom.

(3) Orgány územnej samosprávy používajú odťahok úradnej pečiatky so štátnym znakom, nápisom Slovenská republika a názvom obce alebo orgánu územnej samosprávy na rozhodnutia alebo osvedčenia dôležitých skutočností alebo oprávnení vo veciach, v ktorých vykonávajú štátnu správu podľa osobitných predpisov.“

9. V § 6 sa vypúšťa odsek 2 a označenie odseku 1 a v jeho texte sa slová „ustanovizne Slovenskej republiky“ nahrádzajú slovami „ustanovizní uvedených v § 3 ods. 1“.

10. V § 8 ods. 1 až 6 znejú:

„(1) Štátne orgány, ozbrojené sily, bezpečnostné zbory, Zbor požiarnej ochrany a orgány územnej samosprávy označujú štátnou vlajkou budovy, v ktorých sídlia, štátne orgány označujú aj úradnú miestnosť najvyššieho predstaviteľa.

(2) Štátna vlajka sa používa pri príležitosti štátnych sviatkov.

(3) Okrem príležitostí uvedených v odseku 2 sa štátna vlajka používa aj na výzvu, ktorú vydáva

- a) Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, ak ide o významnú oficiálnu príležitosť celoštátneho cha-

rakteru (napr. oficiálna návšteva najvyššieho predstaviteľa iného štátu),

- b) obec, ak ide o oficiálnu príležitosť miestneho charakteru (napr. oslavy výročia založenia obce).

(4) Výzva na použitie štátnej vlajky podľa odsekov 2 a 3 obsahuje dôvod vlajkovej výzdoby a údaj o jej začiatku a konci.

(5) Štátna vlajka sa vztyčuje na vlajkový stožiar.

(6) Pri medzinárodných podujatiach v Slovenskej republike sa pri nepárnom počte vlajok štátna vlajka umiestňuje uprostred, pri párnom počte na ľavej strane z čelného pohľadu v prostrednej dvojici.“

11. V § 8 sa za odsek 6 vkladajú nové odseky 7 a 8, ktoré znejú:

„(7) Ak ide o významnú udalosť Slovenskej republiky alebo o významnú udalosť miestneho charakteru, používa sa vždy štátna vlajka; popri nej sa používa štátna vlajka iného štátu vtedy, ak je prítomná oficiálna delegácia iného štátu. V takom prípade sa používa štátna vlajka na čestnejšom mieste, vľavo z čelného pohľadu.

(8) Ak sa používa štátna vlajka spolu s vlajkou obce, obidve sú umiestnené v rovnakej výške vedľa seba, pričom sa štátna vlajka z čelného pohľadu umiestňuje vľavo.“

Doterajšie odseky 7 až 11 sa označujú ako odseky 9 až 13.

12. Nadpis nad § 10 sa presúva pod jeho číselné označenie.

13. V § 10 ods. 4 znie:

„(4) Na používanie štátnej zástavy sa vzťahujú ustanovenia § 8 s výnimkou odsekov 5, 9, 10 a 12.“

14. V § 11 ods. 1 znie:

„(1) Na používanie štátnej vlajky sa vzťahujú ustanovenia § 3 s výnimkou odseku 5, odseku 6 písm. c) v časti upravujúcej označovanie zasadacích miestností a učebni štátnych škôl, ostatných úradných miestností štátnych orgánov, orgánov územnej samosprávy a ustanovizní uvedených v § 3 ods. 1 písm. l) a s výnimkou odseku 6 písm. f), g) a h).“

15. V § 13 ods. 2 znie:

„(2) Štátna hymna sa hrá alebo spieva pri príležitosti štátnych sviatkov, pamätných dní, výročí a pri iných významných príležitostiach celoštátneho alebo miestneho charakteru; štátna hymna iného štátu sa hrá, ak je prítomná jeho oficiálna delegácia.“

16. V § 13 sa vypúšťa odsek 3.

Doterajší odsek 4 sa označuje ako odsek 3.

17. § 14 vrátane nadpisov znie:

„§ 14

Pokuty

(1) Za porušenie ustanovenia § 3 ods. 4 až 6, § 5 ods. 3, § 6 a § 11 ods. 2 okresný úrad môže právnickej osobe uložiť pokutu do 200 000 Sk.

(2) Pri ukladaní pokuty a rozhodovaní o jej výške sa prihliada na závažnosť, spôsob konania a trvanie protiprávneho stavu.

(3) Pokutu možno uložiť do šiestich mesiacov odo dňa, keď sa okresný úrad dozvedel o porušení povinnosti, najneskôr však do jedného roka odo dňa, keď k porušeniu povinnosti došlo.

(4) Na konanie o uložení pokuty sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní.⁸⁾

(5) Výnos pokút je príjmom štátneho rozpočtu.“.

Poznámka pod čiarou k odkazu ⁸⁾ znie:

„⁸⁾ Zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok).“.

Poznámka pod čiarou k odkazu ⁹⁾ sa vypúšťa.

18. Za § 14 sa vkladá nový § 14a, ktorý vrátane nadpisu znie:

„§ 14a

Dohľad

Dohľad nad dodržiavaním tohto zákona vykonáva Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, krajské úrady a okresné úrady; v rámci dohľadu predovšetkým upozorňujú na zistené nedostatky a požadujú a kontrolujú ich odstránenie.“.

Čl. II

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. októbra 1996.

Michal Kováč v. r.

Ivan Gašparovič v. r.

Vladimír Mečiar v. r.

274

Z Á K O N N Á R O D N E J R A D Y S L O V E N S K E J R E P U B L I K Y

z 18. septembra 1996

o kárnej zodpovednosti prokurátorov

Národná rada Slovenskej republiky sa uzniesla na tomto zákone:

§ 1

Predmet zákona

Zákon upravuje kárnu zodpovednosť prokurátorov vrátane prokurátorov vojenských prokuratúr.

§ 2

Kárna zodpovednosť

Prokurátor je kárne zodpovedný za kárne previnenie, ako aj za priestupok podľa osobitných predpisov¹⁾ (ďalej len „priestupok“).

§ 3

Kárne previnenie a závažné kárne previnenie

(1) Kárne previnenie je zavinené porušenie povinností prokurátora vyplývajúcich z osobitných predpisov a zo sľubu prokurátora, ktoré nie je trestným činom.

(2) Závažné kárne previnenie je konanie uvedené v odseku 1, ak vzhľadom na povahu porušenej povinnosti, spôsob konania, mieru zavinenia alebo opakované previnenie je jeho škodlivosť zvýšená.

Kárne opatrenia

§ 4

(1) Za kárne previnenie možno uložiť niektoré z týchto kárnych opatrení:

a) napomenutie,
b) zníženie základného platu až o 15 % na dobu najviac troch mesiacov.

(2) Za závažné kárne previnenie možno uložiť niektoré z týchto kárnych opatrení:

a) zníženie základného platu až o 15 % na dobu najviac šesť mesiacov,
b) odvolanie z funkcie a ustanovenie do nižšej funkcie na tej istej prokuratúre alebo do funkcie na prokuratúre nižšieho stupňa v tej istej obci,
c) prepustenie.

(3) Prokurátorom vojenských prokuratúr sa na-

miesto kárneho opatrenia podľa odseku 2 písm. c) ukladá kárne opatrenie odvolanie z funkcie prokurátora.

(4) Kárne opatrenia podľa odseku 2 písm. b) a c) a podľa odseku 3 môže uložiť len generálny prokurátor.

(5) Pred uložením kárneho opatrenia prepustenia vyžiada si generálny prokurátor stanovisko príslušného odborového orgánu.

§ 5

(1) Za priestupok možno uložiť za podmienok ustanovených osobitnými predpismi¹⁾ tieto kárne opatrenia:

a) napomenutie,
b) pokutu vo výške ustanovenej osobitnými predpismi,
c) zákaz činnosti v rozsahu ustanovenom osobitnými predpismi s výnimkou zákazu výkonu funkcie prokurátora,
d) prepadnutie veci.

(2) Kárne opatrenia ukladané za priestupok uvedené v odseku 1 možno uložiť samostatne alebo popri sebe. Napomenutie nemožno uložiť spolu s pokutou.

Ukladanie kárnych opatrení

§ 6

Pri ukladaní kárnych opatrení sa prihliada na závažnosť kárneho previnenia, závažného kárneho previnenia alebo priestupku, na spôsobené následky, mieru a formu zavinenia, na okolnosti prípadu, doterajšie správanie a plnenie povinností prokurátora.

§ 7

Drobný nedostatok v práci, drobný poklesok v správaní alebo drobný priestupok môže prokurátor, ktorému patrí kárna právomoc, vybaviť tak, že ich prokurátorovi vytkne, ak to postačí.

§ 8

Zánik kárnej zodpovednosti

(1) Kárne konanie nemožno začať, a ak už bolo začaté, nemožno v ňom pokračovať a musí sa zastaviť,

¹⁾ Zákon Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.
§ 16 ods. 1 zákona č. 76/1959 Zb. o niektorých služobných pomeroch vojakov v znení neskorších predpisov.

ak od spáchania kárneho previnenia, závažného kárneho previnenia alebo priestupku uplynul jeden rok, alebo ak prokurátora za ten istý skutok už potrestal súd.

(2) Ak zo skutku vyplýva podozrenie zo spáchania trestného činu, koná sa súčasne aj podľa Trestného poriadku. Ak skutok bude posúdený ako trestný čin, kárne konanie sa zastaví.

(3) Kárne opatrenie nemožno uložiť, ak prokurátora za ten istý skutok už potrestal súd; ak bolo kárne opatrenie uložené skôr, zruší sa s účinnosťou odo dňa uloženia a primerane sa obnovia práva kárne stíhaného prokurátora.

§ 9

Kárna právomoc

(1) O začatí kárneho konania rozhoduje a kárne rozhodnutie vydáva

- a) generálny prokurátor, ak ide o kárnu zodpovednosť námestníkov generálneho prokurátora vrátane hlavného vojenského prokurátora alebo o zástupcu hlavného vojenského prokurátora, prokurátorov činných na generálnej prokuratúre, krajských prokurátorov, ich námestníkov, vyššieho vojenského prokurátora a jeho námestníka,
- b) hlavný vojenský prokurátor, ak ide o kárnu zodpovednosť ostatných prokurátorov činných na Hlavnej vojenskej prokuratúre,
- c) krajský prokurátor, ak ide o kárnu zodpovednosť ostatných prokurátorov činných na krajskej prokuratúre, okresných prokurátorov a ostatných prokurátorov činných na okresných prokuratúrach,
- d) vyšší vojenský prokurátor, ak ide o kárnu zodpovednosť ostatných prokurátorov činných na vyššej vojenskej prokuratúre, obvodných vojenských prokurátorov a ostatných prokurátorov činných na obvodných vojenských prokuratúrach.

(2) Generálny prokurátor si môže vyhradiť kárne konanie a kárne rozhodnutie v ktorejkoľvek kárnej veci.

(3) Hlavný vojenský prokurátor si môže vyhradiť konanie a rozhodnutie v ktorejkoľvek kárnej veci, v ktorej je oprávnený konať a rozhodnúť vyšší vojenský prokurátor.

§ 10

Začatie kárneho konania

(1) Kárne konanie sa začína dňom vydania rozhodnutia o začatí kárneho konania.

(2) O začatí kárneho konania upovedomí prokurátor, ktorému patrí kárna právomoc, prokurátora, proti ktorému sa kárne konanie vedie, doručením rozhodnutia o začatí kárneho konania do vlastných rúk. O začatí kárneho konania sa upovedomí aj vedúci prokurátor nadriadený prokurátorovi, proti ktorému sa kárne konanie vedie, a členovia kárnej komisie.

(3) Pre priestupky ublíženia na zdraví z nedbanlivosti, úmyselného narušenia občianskeho spolužitia hrubým konaním a proti majetku spáchané medzi

blízkymi osobami, ako aj pre priestupok urážky na cti možno kárne konanie začať len na podnet postihnutej osoby, jej zákonného zástupcu alebo opatrovníka. Podnet možno vziať účinne späť až do vydania rozhodnutia o uložení kárneho opatrenia. Späťvzatie podnetu na začatie kárneho konania nemožno odvolať.

(4) Rozhodnutie o začatí kárneho konania musí obsahovať meno a priezvisko prokurátora, proti ktorému sa kárne konanie vedie, jeho funkčné zaradenie a ďalšie osobné údaje, opis skutku, pre ktorý sa kárne konanie vedie, odôvodnenie, označenie dôkazov, o ktoré sa rozhodnutie o začatí kárneho konania opiera, a poučenie o námietkach. Ak ide o priestupok, musí rozhodnutie obsahovať aj označenie príslušného ustanovenia zákona, ktorého znaky skutok napĺňa.

(5) Rozhodnutie o začatí kárneho konania ďalej obsahuje dátum jeho vydania, mená a priezviská predsedu a členov kárnej komisie, ich funkcie a označenie prokurátora, ktorý rozhodnutie vydal.

§ 11

Kárna komisia

(1) Kárnu zodpovednosť zisťuje kárna komisia, ktorá je pomocným orgánom prokurátora, ktorému patrí kárna právomoc. Kárna komisia sa skladá z troch členov – prokurátorov, z ktorých jeden je predsedom. Členov kárnej komisie a jej predsedu vymenúva a odvoláva prokurátor, ktorému patrí kárna právomoc. Členovia komisie môžu vzhľadom na pomer k veci alebo osobný vzťah ku kárne zodpovednému namietkať svoju zaujatosť, o ktorej do troch dní rozhodne prokurátor, ktorý komisiu vymenoval.

(2) Prokurátor, proti ktorému sa začalo kárne konanie, má právo do troch dní od doručenia rozhodnutia o začatí kárneho konania namietkať zaujatosť členov kárnej komisie. Prokurátor, ktorému patrí kárna právomoc, rozhodne o námietkach do troch dní od ich doručenia.

(3) Kárna komisia zisťuje skutkový základ kárneho previnenia, závažného kárneho previnenia alebo priestupku. Predseda komisie alebo ním poverený člen kárnej komisie môže vykonať jednotlivé úkony, prípadne vykonať prešetrenie celej kárnej veci.

(4) Prešetrenie sa musí vykonať čo najrýchlejšie, pričom sa musí dbať na to, aby sa skutkový stav kárnej veci zistil čo najúplnejšie. Prokurátor, proti ktorému sa kárne konanie vedie, musí byť vypočutý.

(5) Kárne konanie sa musí začať do 30 dní odo dňa, keď sa prokurátor, ktorému patrí kárna právomoc, dozvedel, že došlo ku konaniu zakladajúcemu kárnu zodpovednosť.

(6) Kárna komisia musí začať prešetrovanie do siedmich dní a skončiť do 30 dní odo dňa, keď sa o svojom ustanovení dozvedela. Lehotu na skončenie prešetrovania je v odôvodnených prípadoch oprávnený predĺžiť prokurátor, ktorému patrí kárna právomoc, o ďalších 30 dní. Nad 60 dní je v mimoriadnych prípadoch oprávnený lehotu predĺžiť generálny prokurátor.

(7) Uplynutie poriadkových lehôt uvedených v odse-

koch 5 a 6 nemá za následok zánik kárnej zodpovednosti.

§ 12

Prerokovanie kárneho previnenia, závažného kárneho previnenia alebo priestupku

(1) Kárne previnenie, závažné kárne previnenie alebo priestupok sa prerokuje v kárnej komisii za prítomnosti prokurátora, proti ktorému sa kárne konanie vedie. V jeho neprítomnosti možno kárnu vec prerokovať v prípade, ak

- a) odmietne dostaviť sa pred kárnu komisiu alebo ak sa nedostaví pred kárnu komisiu bez vážneho dôvodu,
- b) výsledky kárneho prešetrovania odôvodňujú návrh na zastavenie kárneho konania.

(2) Na začiatku prerokovania kárnej veci kárnou komisiou jej predseda alebo ním určený člen komisie podá správu o výsledkoch prešetrovania kárneho previnenia, závažného kárneho previnenia alebo priestupku. Prokurátor, proti ktorému sa kárne konanie vedie, má právo vyjadriť sa k jednotlivým zisteniam a dôkazom a navrhnúť doplnenie kárneho prešetrovania.

(3) O prerokovaní kárnej veci pred kárnou komisiou sa vyhotoví zápisnica, v ktorej sa uvedie miesto a deň konania, závery, ku ktorým dospela kárna komisia, a vyjadrenie prokurátora, proti ktorému sa kárne konanie vedie.

(4) Po prerokovaní kárnej veci bezodkladne predloží kárna komisia prokurátorovi, ktorému patrí kárna právomoc, návrh na vydanie kárneho rozhodnutia alebo návrh na zastavenie kárneho konania. Kárna komisia musí svoj návrh odôvodniť.

§ 13

Spoločné kárne konanie

Ak sa prokurátor dopustí postupne niekoľkých kárnych previnení, závažných kárnych previnení alebo priestupkov alebo ak sa dopustí viacerých prokurátorov kárnych previnení, závažných kárnych previnení alebo priestupkov, ktoré spolu súvisia, vedie sa spravidla o všetkých kárnych previneniach, závažných kárnych previneniach alebo priestupkoch zistených do vydania kárneho rozhodnutia spoločné kárne konanie.

§ 14

Kárne rozhodnutie

(1) Ak sa v kárnom konaní zistilo, že prokurátor je zodpovedný za kárne previnenie, závažné kárne previnenie alebo priestupok, vydá prokurátor, ktorému patrí kárna právomoc, kárne rozhodnutie, ktorým mu uloží niektoré z kárnych opatrení uvedených v § 4 a 5.

(2) Kárne rozhodnutie musí obsahovať

- a) meno, priezvisko a funkčné zaradenie prokurátora, ktorý vydal kárne rozhodnutie,
- b) meno, priezvisko a funkčné zaradenie prokuráto-

ra, proti ktorému sa kárne konanie vedie, a jeho ďalšie osobné údaje,

- c) výrok o kárnom previnení, závažnom kárnom previnení alebo priestupku s uvedením rozhodujúcich skutkových okolností,
- d) výrok o kárnom opatrení,
- e) odôvodnenie,
- f) poučenie o opravnom prostriedku,
- g) miesto a deň vydania kárneho rozhodnutia,
- h) podpis prokurátora, ktorý kárne rozhodnutie vydal.

(3) V odôvodnení sa uvedie, z ktorých zistených skutočností vychádzal prokurátor, ktorému patrí kárna právomoc, akými úvahami sa riadil pri hodnotení jednotlivých dôkazov, ako sa vypořiadal s obhajobou prokurátora, proti ktorému sa kárne konanie vedie, a z akých úvah vychádzal pri rozhodovaní.

§ 15

Zastavenie kárneho konania

Prokurátor, ktorému patrí kárna právomoc, kárne konanie zastaví, ak

- a) prokurátor sa kárneho previnenia, závažného kárneho previnenia alebo priestupku nedopustil,
- b) uplynula lehota na uplatnenie kárnej zodpovednosti,
- c) prerokovaniu priestupku bráni amnestia,
- d) postihnutá osoba svoj podnet na začatie kárneho konania vzala späť (§ 10),
- e) osoba, proti ktorej sa konanie viedlo, prestala byť prokurátorom; v prípade, že ide o konanie, ktoré by iný orgán mohol prerokovať ako priestupok, súčasne postúpi vec na prerokovanie tomuto orgánu,
- f) prokurátora za ten istý skutok potrestal súd.

§ 16

Doručenie kárneho rozhodnutia

Kárne rozhodnutie sa doručí prokurátorovi, proti ktorému sa kárne konanie vedie, do vlastných rúk. Ďalej sa doručí jeho vedúcemu prokurátorovi a postihnutej osobe, ktorá dala podnet na začatie kárneho konania.

§ 17

Odvolanie

(1) Proti kárnemu rozhodnutiu môže prokurátor, proti ktorému sa kárne konanie vedie, podať do 15 dní od jeho doručenia odvolanie na príslušný súd. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané v uvedenej 15-dňovej lehote prokurátorovi, ktorý kárne opatrenie uložil. Odvolanie má odkladný účinok.

(2) Prokurátor, ktorý kárne opatrenie uložil, môže sám napadnuté kárne rozhodnutie do 30 dní od doručenia odvolania zmeniť alebo zrušiť, ak tým odvolaniu v plnom rozsahu alebo čiastočne vyhovie. Proti rozhodnutiu, ktorým sa odvolaniu vyhovie len čiastočne, je odvolanie prípustné.

(3) Ak prokurátor, ktorý kárne opatrenie uložil, o odvolaní podľa odseku 2 nerozhodne, je povinný

odvolanie s úplným spisovým materiálom v rovnakej lehote predložiť príslušnému súdu na ďalšie konanie.²⁾

§ 18

Výkon kárneho rozhodnutia

(1) Opatrenia potrebné na výkon kárneho rozhodnutia o uložení kárneho opatrenia vykoná príslušný orgán prokuratúry a u prokurátorov vojenských prokuratúr príslušný orgán vojenskej správy.

(2) Zníženie základného platu sa vykoná k prvému dňu nasledujúceho mesiaca po nadobudnutí právoplatnosti kárneho rozhodnutia.

(3) Odvolanie z funkcie a ustanovenie do nižšej funkcie na tej istej prokuratúre alebo do funkcie na prokuratúre nižšieho stupňa v tej istej obci nadobúda účinnosť dňom, ktorý je uvedený v rozhodnutí o uložení kárneho opatrenia, najskôr však dňom, keď toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť.

(4) Pracovný pomer v prípade uloženia kárneho opatrenia prepustenia sa skončí dňom, keď kárne rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť.

(5) Prokurátor vojenskej prokuratúry je odvolaný z funkcie prokurátora dňom, keď nadobudlo právoplatnosť kárne rozhodnutie o jeho odvolaní z funkcie prokurátora. Nasledujúcim dňom sa mu prerušuje výkon funkcie do ustanovenia do inej funkcie alebo do prepustenia zo služobného pomeru, najdlhšie však na tri mesiace.

(6) Kárne opatrenie uložené za priestupok alebo jeho zvyšok nemožno vykonať alebo v jeho výkone nemožno pokračovať, ak sa na priestupok vzťahuje amnestia.

(7) Výnos z uložených pokút je príjmom štátneho rozpočtu.

§ 19

Zahľadenie kárneho opatrenia

(1) Po uplynutí jedného roka od právoplatnosti kárneho rozhodnutia o uložení kárneho opatrenia sa

hľadá na prokurátora, ako keby nebol kárne potrestaný, ak v uvedenej jednoročnej lehote sa nedopustí kárneho či trestného deliktu. Ak výkon kárneho opatrenia zníženia základného platu sa do tej doby neskončil, toto kárne opatrenie sa zahľadá po vykonaní kárneho opatrenia.

(2) Ak výkon kárneho rozhodnutia sa nezačal do jedného roka od právoplatnosti rozhodnutia o jeho uložení, nemožno ho vykonať.

Prechodné a záverečné ustanovenia

§ 20

(1) Ustanovenia tohto zákona platia aj pre kárne konania začaté podľa doterajších predpisov a doteraz právoplatne neskončené a pre kárne previnenia, závažné kárne previnenia alebo priestupky spáchané pred dňom jeho účinnosti.

(2) V prípadoch uvedených v odseku 1 nemožno prokurátorovi uložiť za kárne previnenie, závažné kárne previnenie alebo priestupok prísnejšie kárne opatrenie, než aké bolo možné uložiť podľa doterajších predpisov.

§ 21

V kárnom konaní sa primerane použijú ustanovenia osobitného zákona,³⁾ ak tento zákon neustanovuje inak.

§ 22

Zrušuje sa príkaz generálneho prokurátora Československej socialistickej republiky č. I Spr 15/70 z 1. februára 1971 o výkone kárnej právomoci nad prokurátormi a vyšetrovateľmi prokuratúry (čiastka 8/1971 Zb.).

§ 23

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. októbra 1996.

Michal Kováč v. r.

Ivan Gašparovič v. r.

Vladimír Mečiar v. r.

²⁾ § 2501 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku.

³⁾ Zákon Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. v znení neskorších predpisov.

275**O Z N Á M E N I E**
Úradu vlády Slovenskej republiky

Úrad vlády Slovenskej republiky podľa § 4 ods. 1 a 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 100/1996 Z. z. o ochrane štátneho tajomstva, služobného tajomstva, o šifrovej ochrane informácií a o zmene a doplnení Trestného zákona v znení neskorších predpisov vydal

výnos z 19. septembra 1996 č. 1/1996, ktorým sa vydávajú zoznamy skutočností tvoriacich predmet štátneho a služobného tajomstva v pôsobnosti Úradu vlády Slovenskej republiky a v pôsobnosti Rád obrán štátu.

Výnos upravuje v prílohách základné skutočnosti tvoriace predmet štátneho a služobného tajomstva v oblasti obrany štátu, bezpečnosti štátu, medzinárodných stykov, hospodárskych záujmov štátu, ako aj v oblasti činnosti Úradu vlády Slovenskej republiky a Rád obrán štátu.

Výnos nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky.

Do výnosu možno nazrieť na Úrade vlády Slovenskej republiky, krajských úradoch a okresných úradoch.

276**O Z N Á M E N I E****Ministerstva financií Slovenskej republiky**

Ministerstvo financií Slovenskej republiky vydalo podľa § 11 a 20 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 18/1996 Z. z. o cenách a podľa položky č. 6 časti I výmeru Ministerstva financií Slovenskej republiky č. R-1/1996, ktorým sa určuje rozsah tovaru s regulovanými cenami,

výmer z 19. septembra 1996 č. Z-7/1996, ktorým sa určujú maximálne ceny výrobkov v zdravotníctve – 6. dodatok k výmeru Ministerstva financií Slovenskej republiky č. Z-1/1996.

Výmerom sa určujú maximálne ceny nových tuzemských i dovážaných liečiv a uverejňujú sa opravy príloh k výmerom MF SR č. Z-1/1996, MF SR č. Z-4/1996 a MF SR č. Z-5/1996.

Výmer nadobúda účinnosť 1. októbra 1996.

Výmer je uverejnený vo Finančnom spravodajcovi č. 12/1996 a možno doň nazrieť na Ministerstve financií Slovenskej republiky.

277**OZNÁMENIE
Ministerstva financií Slovenskej republiky**

Ministerstvo financií Slovenskej republiky vydalo podľa § 11 a 20 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 18/1996 Z. z. o cenách

výmer z 20. septembra 1996 č. R-6/1996, ktorým sa mení a dopĺňa rozsah tovaru s regulovanými cenami.

Výmerom sa menia maximálne ceny niektorých pohonných hmôt.

Výmer nadobúda účinnosť 1. októbra 1996.

Výmer je uverejnený vo Finančnom spravodajcovi č. 12/1996 a možno doň nazrieť na Ministerstve financií Slovenskej republiky.